



๑๓

ฉากหลัง

ผู้เทศน์นี้ตรวจเข้าไปฉากหลังนี้แหละ ๒๕ ปี ยังไม่เต็มดี ในการตรวจ ฉากหลังนั้น ยังไม่เต็มเดือนเต็มวันดี ยังไม่หมดฉากหลังนี้ ยังไม่สุดฉากหลังนี้ ยังไม่สุดภาคหล่อเลี้ยงเหล่านี้ ยังไม่สุดฉากหลัง ยังไม่สุด ยังไม่สุด

ผู้เทศน์ก็ยังเป็นบ่าวเขาอยู่ ยังเป็นบ่าวเป็นทาสเขาอยู่ ยังเอาตัว รอดไม่ได้ เพราะอะไร? ไปยังไม่สุดฉากหลัง เขายังปกครองเราอยู่ นี่ไป ต้องไปให้สุด เมื่อไปสุดแล้วเราจะเห็นฉากหลังในฉากหลังเข้าไปอีก เมื่อไปสุด แล้วเราจะพบฉากหลังในฉากหลังเข้าไปอีก ฉากหลังในฉากหลังนี้จะมีอีกเท่า ไหร่ยังไม่รู้ได้ มีเห็นมีหาย....

ภิกษุสามเณรควรจะรู้ ถ้าไม่รู้ก็เสียคนที่เดียว เป็นบ่าวเป็นทาสเขาไป ทั้งชาติ เอาตัวรอดไม่ได้ เรียกว่า ตณฺหา ทาโส อทานิลิ ไม่ผิดละ ไม่คลาด เคลื่อนเลยทีเดียว

เพราะอะไร เพราะไม่รู้ฉากหลังก็เป็นบ่าวเป็นทาสเขาตาย ถ้ารู้ฉากหลัง บังคับฉากหลังได้ละก็ ก็เลิกเป็นบ่าวเป็นทาสเขา มันก็เป็นเจ้าเป็นนายเขาบ้าง

นี่เป็นชั้นๆ นะ ให้เข้าใจทีเดียว ให้เข้าใจให้แน่ทีเดียว เมื่อเข้าใจแน่ ละก็เราจะต้องเริ่มต้นในชาตินี้ทีเดียว เรารอไว้ไม่ได้ ถ้าชาตินี้ยังไม่รู้ ฉากหลัง ยังไม่พบฉากหลังเราจะต้องยอมตาย ต้องเข้าถึงฉากหลังให้ได้ เราจะต้องยอมตาย ต้องเข้าถึงฉากหลังให้ได้ ให้อัปปกครองเราลับๆ ใช้เรา ลับๆ อยู่ เราไม่รู้เลย

จากพระธรรมเทศนาเรื่อง “ทหานานุโมทนาคาถา”

๓ เมษายน ๒๕๔๗